Р Е Ш Е Н И Е
№ 42101

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова
ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7104** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по повод на касационна жалба, подадена от Д. А. Г., чрез адвокат-пълномощник срещу решение № 4607/19.12.2025 г. по НАХД № 7104/2026 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 10564553 от 19.03.2025г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на касатора е наложена "глоба" в размер на 800 лв.
С въззивното решение Д. А. Г. е осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 800 лева.
В касационната жалба се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението, както и явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1-3 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, извършено в условията на „повторност“. Искането до съдът е да отмени изцяло решението на СРС като постанови друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ.
В касационната жалба е релевирано искане за изменение на постановеното съдебно решение в частта, относно разноските.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът – СДВР, редовно призован, не се представлява. В представени на 12.10.2026г. писмени бележки, процесуалният представител на ответника изразява становище, че оспореният съдебен акт е правилен, постановен в съответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски за адвокатския хонорар.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.
Административен съд София - град, XXIX касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.
След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа и правна страна:
На 19.03.2025 г. в 10:42 ч., в [населено място], по бул. А. М. срещу [жилищен адрес] с посока на движение от Околовръстен път към ул. Самара, се е движил лек автомобил марка „Б. М4 К. М Х. " с рег. [рег.номер на МПС] , като с мобилна система за видеоконтрол – АТСС, Cordon № MD1196, е засечена скорост на движение на МПС – 81 км./ч., при разрешена такава – 50 км./ч. в населено място, т.е. превишение – 31 км./ч. Автомобилът бил управляван от касатора Д. А. Г. - регистриран лизингополучател. Въз основа на изготвения снимков материал СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 10564553, с който на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 800 лв., на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.4 ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Във фиша е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш серия К № К/9820842, на дата 30.10.2024 г.
За да постанови съдебния акт съдът е изложил подробни съображения, че нарушението е безспорно доказано, предвид приобщените материали по делото. По отношение на наложената санкцията на водача за нарушение, извършено в условията на „повторност“ съдът е приел, че квалифицията на нарушението е правилна. В тази връзка е взел предвид данните в представената с АНП справка за нарушения на водача, видно от която електронен фиш серия К № 9820842/15.10.2024г., който е послужил за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето при условията на „повторност“ по смисъла на § 6, т. 33 ДР на ЗДвП, е връчен на жалбоподателя на 15.10.2024г., не е обжалван и е влязъл в сила на 30.10.2024.
Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящата касационна инстанция изцяло споделя.
Решението е правилно, като съдът намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е подробно мотивирано и са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.
Нарушението, за което е ангажирана отговорността на касатора, касае превишаване на разрешената скорост за населено място, при ограничение 50 km/h, съгласно посочената като нарушена в ЕФ разпоредба на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. От събраните в хода на производството доказателства безспорно се установява съставомерността на констатираното нарушение, доколкото при разрешена скорост на движение от 50 км/ч за населено място, автомобилът е заснет да се движи със скорост от скорост 81 км/ч след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача, превишавайки с 31 км/ч. допустимата скорост в [населено място] по [улица]срещу

[жилищен адрес] посока на движение от Околовръстен път към [улица], установено с автоматизирано техническо средство – MD1196, заснемащо и записващо дата, час, скорост, посока на движение и рег. № на МПС.
От правна страна съдът е достигнал до правилен извод, че при издаването на ЕФ не са допуснати процесуални нарушения, доколкото същият съдържа дата, време, място на извършване на нарушение и всички обстоятелства относно самото нарушение, нарушителя, нарушената норма и санкционната такава, както и наложената глоба – отговаря на изискванията за съдържание по чл. 189, ал. 4 от. Скоростта на МПС, посочена в електронния фиш, е след приспадане на 3 км/ч толеранс, като е доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилно автоматизирано техническо средство, в което са посочени координатите, определящи и мястото на нарушението. По делото са налице достатъчно и безпротиворечиви данни, че нарушението е извършено в населено място, по [улица]срещу [жилищен адрес] посока на движение от Околовръстен път към [улица]. Този извод се потвърждава от Протокол за използване на АТСС и приложената ежедневна форма за отчет. Същото важи и по отношение на посоката на движение на автомобила, която е ясно посочена в самия ЕФ. Водач на процесното МПС е санкционираното лице, което обстоятелство не е било спорно по делото. По делото се съдържа цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 1 – 50 км/ч за населено място, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.
Във връзка с касационните оплаквания следва да се отбележи, че с Наредбата № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата се уреждат условията и редът за използване на автоматизираните средства и системи (АТСС), изискванията към средствата за измерване и тяхното използване по предназначение, редът и методите за извършване на контрол и знаците, които удостоверяват резултатите от него. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата за осъществяване на контрола на правилата за движение по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. Одобряването на типа средства включва преглед на документацията на типа средство, изследването му и оценяване съответствието му с техническите и метрологични изисквания към него. В следствие на проверката се издава удостоверение за одобрен тип средство за измерване и вписване в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. В настоящия случай това е удостоверение за одобрен тип средство за измерване с дата на издаване - 06.07.2018г. и със срок на валидност до 13.06.2027г. В разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията е предвидено, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, да се считат от одобрен тип. Видно от приложения по делото протокол за проверка № 180-СГ-ИСИС/18.12.2024г. преносимата система за контрол на скоростта на МПС е преминала проверка, при която е установено съответствие с одобрения тип. Ето защо, решаващият съд правилно е приел, че АТСС притежава техническа годност.
Нарушението е безспорно установено, доколкото при разрешена скорост на движение от 50 км/ч за населено място, съгласно нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, водачът се е движел с 81 км/ч, превишавайки допустимата скорост с 31 км/ч. Нарушението е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл, доколкото водачът е съзнавал ограничението на скоростта за населено място

– 50 км/ч. Изцяло се споделят мотивите на СРС, с които е отхвърлено релевираното от жалбоподателя възражение за наличие на пътен знак на инкриминираното място, указващ по-висока максимално разрешена скорост на движение. Представените от жалбоподателя фотоснимки не обосновава твърдението му и не намират опора в останалия събран и приобщен по делото доказателствен материал, поради което същите правилно не са кредитирани от съда.
Относно квалифициращият белег на нарушението настоящата инстанция също споделя доводите на районния съд. Разпоредбата на чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП в действащата към момента на извършеното нарушение редакция, предвижда за превишаване на скоростта от 31 до 40 km/h – санкция с налагане на глоба в размер на 400 лв. Съгласно ал.4 от същия член (в редакцията преди изменението с ДВ, бр.64/2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) –„когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. При условията на повторност, каквито несъмнено са доказани в случая, (доколкото спрямо Г. има издаден електронен фиш серия К № 9820842/15.10.2024г., връчен на 15.10.2024г., не е обжалван и е влязъл в сила на 30.10.2024г.) глобата следва да бъде определена в двоен размер или 800 лв., както с процесния ЕФ.
С оглед изложеното решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.
При този изход от спора ответникът по касация би имал право на разноски, само ако същите са своевременно заявени. В настоящия случай това изискване не е изпълнено, доколкото искането е обективирано едва с подадените на 12.10.2026 г. писмените бележки. Съгласно константната съдебна практика и процесуалния закон, крайният момент за претендиране на разноски пред касационната инстанция е приключването на съдебното заседание по делото. Тъй като писмените бележки са депозирани след този момент, направеното в тях искане за присъждане на разноски се явява преклудирано.
Относно присъдените с въззивното решение разноски.
Нормата на чл. 176а, ал. 4 от АПК регламентира, че при подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено.
С решение на СРС Д. А. Г. е осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 800 лева.
В касационна жалба е обективирано искане за изменение на размера на така определението, в полза на СДВР, възнаграждение за осъществено по делото процесуално представителство от юрисконсулт. Твърди се, че определената в диспозитива сума не съответства на мотивите на съдебното решение, в които съдът е приел по-нисък размер. Предвид това моли касационният съд да измени съдебния акт в частта за разноските, като намали присъденото в полза на СДВР юрисконсултско възнаграждение.
Разгледано по същество искането за изменение на въззивното решение в частта за разноските е основателно.
Отговорността за разноски е обективна, закономерна, причинно обусловена и логична последица от развитието на съдебния спор и страната създала виновно предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане. Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да приеме за правилна преценката на СРС, че в полза на СДВР се следва присъждане на юрисконсултско възнаграждение за осъщественото представителство. Размерът на определеното от СРС възнаграждение обаче е прекомерен. В тази връзка касационният състав съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63д от ЗАНН, които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните разноски по реда на АПК, като на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата

за заплащане на правната помощ (с последни изменения, в сила от 01.10.2025г.), санкционираният жалбоподател Г. следва да понесе разноски за юрисконсулт в размер на 70.00 евро, определени в пределите от 130.00 до 190.00 лева, с оглед обема на осъществените процесуални действия от юрисконсулта на въззиваемата страна, а не 800 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и чл. 176а, ал. 4 от АПК Административен съд-София град, XXIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4607/19.12.2025 г., постановено по НАХД № 7104/2026 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 10564553 от 19.03.2025г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена на Д. А. Г. "глоба" в размер на 800 лв.

ИЗМЕНЯ Решение № 4607/19.12.2025 г., постановено по НАХД № 7104/2026 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, в частта за разноските КАТО:

ОСЪЖДА Д. А. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 70 (седемдесет) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществена защита по АНД № 7104/2026 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав.

Решението е окончателно